

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe un sfert 40 Lei
In străinătate 400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și Director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Vremea pocăinții

— Gânduri creștinești la începutul postului mare —

Post înseamnă durere mare și frângere
de inimă, lacrimi și părere de rău pentru un
recut plin de păcate; gânduri de îndreptare și
întoarcere spre Dumnezeu. Post înseamnă po-
căință mare. Vremea postului mare este o vreme
finișă lui Dumnezeu și închinată îngrijirii su-
fletului.

Atunci, când revine întreaga fire și pământul se descătușează de povara zăpezii și
ghețului, trebuie să ne pregătim și noi sufle-
ții. Să ne desfacem din povara păcatului, din
morteala care ne-a cuprins și să revinem și
noi odată cu pământul și cerul lui Dumnezeu
pentru luminatul praznic al Iivierii, care vine
odată cu primăvara, să pregătim și noi altă
viață sufletului nostru, așa cum pământul și
vegetația îmbracă haină de verdeț și podoabă
nouă. Să ne îmbrăcăm și noi sufletul în haina
curăției și a dreptății.

Dar, pare că niciodată n'a fost mai de
presă postul și pocăința, ca în aceste vremuri
de amar și încercare mare. A trebuit să ne
întoarcem în câteva luni țara sfâșiată și frații ro-
șiți sub stăpânire străină. A trebuit să auzim
în zile plânsului și valerului lor, povestea du-
șmanilor lor fără de margini. Numai în câteva luni
a trecut peste noi furtuni și viscole de du-
șmani năpraznice. Ne-a fost dat să avem sfâșiere
de granițe, robiri de frați, cutremure și sărăcie
de mare; și ne-a mai fost dat să fim la un pas
de prăbușirea cea mare, de războiul dintre noi.
De revoluție și ucidere între frați. Toate au
trecut peste noi într'un lăuceș păgănesc și ne-
un păcăd. Ne-au frânt inima și ne-au viscolit
sufletul.

Să nu ne robim însă durerii și desnădejzii!
Să avem încredere în Dumnezeu! Să ne gân-
dăm că pe care-l iubim Dumnezeu mai mult,
pe acela îl și încercăm mai mult. Să o socotim
pe noi aceasta, ca un semn dela Dumnezeu pen-
tru multe noastre păcate și fărădelegi; căci
dorea ne am îndepărtat de El și ne-am bătut
în c de legea Lui. Am predicat în adunările no-
stre credința, și am fost necredincioși; cinstea,
am fost necinștiți; mila și dragostea, și ne-am
răit mai rău decât păgânii.

Să ne întoarcem spre El, cel puțin acum
pe ceasul al 11-lea! Vremea postului mare să
folosim pentru pocăință și ridicare din păcat.
Să ne strângem iarăși în jurul bisericilor, lângă
cătare și slujitorii lor. Numai acolo ne mai pu-
tăm povesti în voie durerea noastră; numai de
acolo ne mai poate veni ajutorul și mângâie-
rea. Să nu ne mai legăm prea mult de oameni, de

frății și prietenii de arme, oricât de puternice
ar fi. Sunt toate schimbătoare și trecătoare. Se
mută ușor, ca și fața acestei lumi. Puterea cea
mare de luptă și hotărâri este în noi, în sufle-
tul nostru și al copiilor noștri! Trebuie numai
s'o trezim de acolo și aceasta numai lângă al-
tarul lui Dumnezeu se poate face!

Să ne adunăm și noi mai des lângă altar-
ele noastre, așa cum se adunau Evreii la zi-
durile Ierusalimului și plâneau frumusețile și
măria pierdută a patriei lor. Așa să ne adu-
năm și noi la zidurile bisericilor noastre, să ne
rugăm, să plângem măria pierdută a țării
noastre și să cerem dela Dumnezeu sprâjin și
puteri de muncă și luptă. Prin pocăință și la-
crimi să trezim în noi vrednicia și bărbăția
străbunilor.

Sever Barbu

Dragostea de pământul țării

Aici ne-am născut,
Aici vom muri...

Viața unui popor e strâns legată, între
alte, de pământul pe care îl locuiește. Cu cât
acest pământ va fi mai frumos și mai bogat
înzestrat de bunul Dumnezeu, cu atât, viața
acelui neam care-l stăpânește, va fi mai dulce
și mai ușoară (mai fără grijă).

Poporul românesc s'a născut în ținutul cu-
prins între marile râuri: Nistru, Dunăre și Tisa.
Pământul acesta a fost locuit de strămoșii noștri,
cu aproape două mii de ani înainte de naște-
rea Domnului nostru Isus Christos. Prin înfă-
țișarea lui, cu munți, cu dealuri, câmpii, păduri
și ape, ținutul acesta a înrăuit mult asupra
istoriei noastre. Totdeauna, ori era bine, ori
era rău, înaintașii noștri au stat pe aceste pla-
turi (meșaguri) și nimeni nu l-a putut cînti
din loc. Aici s'au născut, au trăit și au murit
moșii și strămoșii lor, aici au suferit și s'au
bucurat, încât pentru ei locul acesta a devenit
sfânt, trup din trupul lor. Și ce mare durere
era pentru ei sfâșierea unei cât de mici bucăți
din moșia străbună!

Atotputernicul Dumnezeu a dăruit acest
pământ din belșug, cu toate cele trebuincioase
omului: cereale, (bucate), animale, păduri, sare,
aur și alte multe și felurite bogății, încât lo-
cuitorii lui, doar cu puțină muncă, puteau duce
o viață mulțumită. Se spune că odinioară, cu
multe sute de ani în urmă, venind pe aici ma-
rele împărat Alexandru Macedon și trecând

peste câmpurile strămoșilor noștri Daci cu
oastea lui, soldații au trebuit să dea la o parte
cu sulțile holdele de grâu, pentruca să-și facă
drum printre semănături! Dar chiar când anii
nu erau mănoși, fie din lipsa ploii la vreme
fie din cauza năvălirii neamurilor dușmane
(barbarii), înaintașii noștri erau mulțumiți și
se rugau lui Dumnezeu, să-l ferească de mai
rău, zicând: „Domnul a dat, Domnul a luat,
fie numele Domnului binecuvântat!” și nu dis-
perau nici odată, ci nădăjduiau în dreptatea
cerească.

S'a întâmplat de multe ori, ca dușmanii
răi și vicleni să se năpustească asupra lor,
prădând și arzând totul pe unde treceau, căci
doar eram în „calea răutăților” cum scrie bă-
trâncul cronicar Grigore Ureche vornicel, și tot
n'am părăsit aceste locuri! Ba, dimpotrivă, mai
tare ne-am simțit legați de ele! Adunați zice
în jurul conducătorului și cot la cot, strămoșii
noștri, plecau cu bucurie și încredere la luptă,
apărându-și țărișoara, împotriva cotropitorilor
de neam, pe care voiau s'o lase întregă ur-
mașilor. Toți luptau cu curaj împotriva vrăj-
mașului, trecându-l (alungându-l) peste hotare,
pentruca fiecare dintre ei știa că, apărându-și
țara, își apăra în același timp casa, familia și
moșia părintească. Căci doar moșioarele tuturor
laolaltă formau „moșia cea mare”, adică țara!

Malte vieți de români au fost jertfite pen-
tru spărarea hotarelor călcate de dușmani, poate
așa de multe, încât cred, că nu se găsește nici
un petec de pământ în această țară, în care să
nu fie oase și sânge scump vărsat de strămoșii
noștri. De aceea, pentru fiecare dintre noi, pământul
acesta trebuie să fie sfânt! Din el am
trăit părinții noștri, pentru el au murit atâtea
viteji acoperindu-l cu sângele și oasele lor și
din el ne hrănim și noi astăzi. Pentru toate ac-
cestea, noi cei de azi avem o datorie sfântă
față de strămoși și față de urmași, aceea de a
păzi cu orice preț, chiar dându-ne viața, această
țară, dela cel mai mic până la cel mai mare,
dela opincă și până la Viadica! Căci doar pământul
acesta este izvorul tuturor bogățiilor
și bucuriilor din această lume. El ne hrănește
pe toți, datorită numai muncii noastre fără ră-
gaz. Dar, nici n'am fi vrednici să-l avem, dacă
n'am munci, știind că doar produselor lui îi
datorim totul!

Toți scriitorii mari ai neamului au pream-
mărit în scrisul lor pământul țării noastre dragi.
Aș putea să înșir aici multe lucruri frumoase,
dar m'am gândit să vă arăt numai ce scria po-
etul Gheorghe-Coșbuc, acum câteva zeci de
ani. Iată:

„Pământul nostru-i scump și sfânt,
Că el ni-e leagăn și mormânt,
Cu sânge cald l-am apărât

Și câte ape i-au udat
Sunt numai lacrimi ce-am vărsat...
(„Noi vrem pământ”)

Iar într'alt loc:

„Dar, nestrămutați strămoși
Tot cu arma'n mână au stat,
Au vădut și munți de oase
Și de sânge răuri roșii,
Dar din țara lor nu-i scoase
Nici potop și nici furtună!”...

(„Gratul neamului”)

Astăzi, când lumea întreagă este prinsă din nou în vârtejul războiului și când fiecare clipită urzește primejdi, se cere ca neîncetat să ne aducem aminte de suferințele din trecut, pentruca din faptele strămoșilor să luăm pildă pentru vremurile grele de acum. Credincioși acestui trecut, pământului și moșilor săi, toată munca noastră de fiecare zi, — pentrucă ea este izvorul puterilor unei națiuni — s'o închinăm țării noastre dragi. Și fiindcă o țară, cu cât este mai mănoasă și mai frumoasă, cu atât este mai dorită de străini, ni-se cere mai multă priveghere și mai multă vrednicie spre a fi păstrată.

Nomai prin cunoașterea faptelor strămoșești, de multe dureri și puține bucurii, vom putea să mițăm florile adevărații ai dragostei de neam și țară.

Iar... „Dacă dușmanul vostru va cere legămintele ruzinoase dela noi, atuncea mai bine muriiți prin sabia lui, decât să fiți prietori asupra și ticăloșiei țării voastre. Domnul părinților voștri însă se va îndura de lacrimile slugilor sale și va ridica dintre voi pe cineva, carele va așeza iarăși pe urmașii voștri în volnică și puterea de mai înainte”... scria în testamentul său Ștefan Vodă cel Mare și Sfânt.

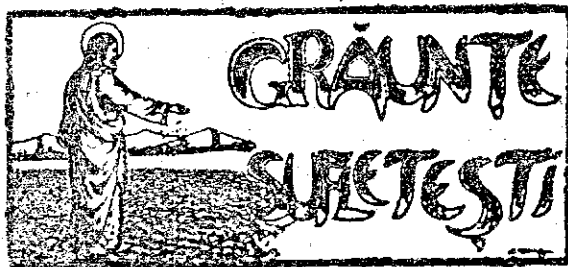
Strănuși uaiți, formând o stâncă de granit în largul valurilor de patimi și ură ce ne înconjoară, vom putea răzbi prin furtună. Căci „apa trece, pietrele rămân”!... Să fim vrednici de faptele mărețe ale înaintașilor noștri, icoana cărora pururea s'o avem în fața ochilor. Și a țânci numai din izbândă în izbândă vom merge. căci...

„Avem un via neîmplinit,
Copil al suferinții, —
De jalea lui ne-au răposat
Și moșii și părinții!...”

(O. Goga: „Noi”)

și ne vom putea refăce (recăștiga) vechile hotare ale neamului românesc: *dela Nistru și până la Tisa.*

Prof. Teodor Selceanu

Săptămâna a patra a Triodului

Dupăce sf. noastră biserică ne-a dovedit că fără smerenie nu se poate ajunge la sfințenie, că cea mai mare pledecă a sfințeniei este desfrânarea, că cu toții vom muri odată și că după moarte va veni judecata din urmă.

Sămbăta brânzii

ne pune înaintea ochilor pilda tuturor cuviorilor și de Dumnezeu purtătorilor părinți ai noștri.

Viersul pe care-l făurește traducătorul Triodului nostru din prilejul acesta este:

„Sufletele dreptilor întru nemurire,
Pentru aceea le facem sfântă pomenire”.

De astă dată sf. noastră biserică ne pune față în față viețile sfinților, cari numai prin lupte continue împotriva patimilor trupului au putut ajunge la desăvârșire. Dacă vom să ajungem și noi la această desăvârșire, n'avem decât să luptăm și noi cu toată puterea împotriva patimilor trupului. Dar, ca să luptăm, avem nevoie de har, iar acest har numai prin mijlocirea sfinților îl putem câștiga.

De aceea se și roagă biserică noastră în această zi, zicând: „Dumnezeul Părinților noștri, carele faci pururea cu noi după blândețele

tale, nu depărta mila ta dela noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace chivernisește viața noastră” (troparul zilei).

„Ca pe niște propovăduitori ai buneii din țe și înfrânători ai păgânătății, adunați purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat parțile de sub soare, Doamne, strătuclitoare o ai făcând. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârșește pe cel ce te preazănesc și te înaltă păzește ca să te laude și să-ți cânte ție: Aliluia” (candacul zilei).

Duminica lăsatului de brânză

ne aduce aminte de căderea lui Adam și de rătăcirile lui. De aceea și viersurile:

„Cu amar, cu jale, toată firea omenească
Odă cu strămoșii să se tânguiască,
Căci când el prin mâncare s'au gonit oșii
Tot neamul lor a căzut întru acea ocară”.

Ni se aduce aminte de căderea lui Adam chiar la începutul postului mare, fiindcă el nu mai pentru nelăfrânare a căzut El nu a postat el a gustat din pomul vieții. De aceea a început cu izgonirea din rătăcirile pedepșit cu izgonirea din rătăcirile pierderea harului și cu pierderea nemuririi trupești; nu numai el însă, ci și noi toți ne amăgim lui. Pentru aceea ni-se pune înaintea ochilor pilda lui Adam, tocmai acum când intrăm în postul mare, ca, aducându-ne aminte de răutatea a adus nepostirea aceea, să ne punem grijă și să ne silim a primi postul cu dragoste și cu toată voia, și astfel să câștigăm ceea ce a pierdut Adam, adică harul lui Dumnezeu.

Iată cu ce cuvinte frumoase ne arată noastră biserică pilda lui Adam:

„Adam cu plângere a strigat: vai mie, șarpele și femeia dela dumnezeiasca îndrăzneală m'au izgonit, și din desfătarea răii, mâncarea din pom m'a înstrăinat. Vai mie, mai pot răbda ocară! Celce eram odinioară împărat tuturor făpturilor celor pământești, lui Dumnezeu, acum rob m'am făcut din sfătuire fărădelegă! Și celce eram oarecând îmbrăcat cu slava nemuririi, cu piele de o răciune, ca un muritor, cu jale sunt înfășurat

Foița „Unirii Poporului”

Părintele Damian

Apostolul leproșilor de pe insula Molokai

(Continuare din numărul trecut)

Nu mai rămăneau multe zile până la plecare. Fratele Damian luă deci drumul spre Tremeloo spre a-și lua rămas bun dela ai săi. Stătu acasă doar câteva ceasuri. Durerea despărțirii înmule ochii părinților și fraților, căci își dădeau bine seama că n'o să-i mai vadă în lumea aceasta, — și lacrimă chiar și Fr. Damian. Despărțirea fu grea. Fratele Damian nu vru să plece brusc de acasă, ca să nu sdrubească prea tare inima mamei sale, de aceea îl dădu acestuia încă o întâlnire de rămas bun la vestita biserică a Maicii Domnului dela Montagu, unde s'au săvârșit multe minuni și unde poporul belgian adânc religios merge adeseori în pelerinaj.

Fr. Damian se întâlni cu mamea sa la Montagu. Aci se rugă cu multă căldură și cu multă evlavie. Mama se rugă pentru fiul său, care pleacă departe peste mări și țări. Fiul se rugă pentru mamă, pentru tată, frați și pentru toți cei de acasă. Întâriți sufletește, ieșiră din biserică. Cum Fr. Damian mergea încet și se așta mereu înapoi spre biserică, mamea sa îi

zise: „Iosife, nu te prea grăbești!” — „Vai răpușe fiul lasă-mă să-mi umplu bine ochii cu această sfântă casă, căci nu o voi mai vedea”. Apoi, ștergându-și ochii, sărută fruntea mamei sale, întinse mâna cu mamei sale care însoțea pe mamea sa și se despărțiră. Fr. Damian apucă drumul care duce spre Louvain, iar cele două femei spre Tremeloo. Luându-și rămas bun și dela fratele său Pamfil și dela superiorul cu aceeaș măreție creștinească, plecă la Paris.

După o pregătire sufletească de trei zile făcută în mănăstirea Picpus din Paris, luă calea apelor fără sfârșit, spre insulele Sandwich. Călătoria fu lungă și grea, căci nu rareori valurile mării băgară în șoiereli pe călători. În ziua de 19 Martie 1864, misionarii sosiră la Honolulu, capitala insulelor amintite și reședința Vicarului Apostolic. Inima Fr. Damian tresări de bucurie. Vederea noii patrii îi mări și mai mult dorința de a deveni cât mai repede misionar.

Deoarece Fr. Damian nu era încă hirotonit, Vicarul Apostolic din Honolulu îl tunse în subdiacon, apoi câteva zile mai târziu îl sfinți întru diacon și apoi îl hirotoni preot. Documentele ce ne-au rămas ne spun că Pr. Damian săvârși câteva convertiri chiar și în scorta sa sedere la Honolulu. Tot acolo învăță și limba locuitorilor, kanaka.

La o săptămână după Sănpetru, plecă spre insula Hawaii, spre a-și lua în primire districtul Puna, pentru a-l evanghelliza. După câteva zile

de călătorie, cât pe jos cât călare printre stânci cu cărări strâmte, se întâlni în ziua de 24 Martie cu cei doi preoți din districtele învecinate care îl dădură informațiile de lipsă.

Districtul Puna, cam cât un județ al nostru, avea destul locuitori. Cel mai mulți din ei erau păgânii care se închinau la o mulțime de idoli și vrăjitori; mai erau pe acolo și câțiva kanaka calvini, dar numărul kanakilor botezați la catolici nu trecea peste 350, și erau fără școli, fără școli etc.

Păr. Damian află pe kanakii din Puna într-o stare îngrozitoare. Păcatul necurătenței ceva mândrie între păgâni și calvini. Adevărații stăpâni ai satelor erau vrăjitorii. Locuințele erau sărăcioase; câțiva pari împănate în pământ și erau un acoperiș făcut din bulele scoarțe trase de pe arbori. Dintr-o boală, le împăstra jale... Catolicii, împăraștiați câte trei într'un sat erau într-o stare mai bună. De mult nu mai avură preot. (Înainte de Damian mai trecu pe acolo un misionar), toate acestea se vede, ce muncă grea de apostol îl aștepta pe Păr. Damian în Puna.

Păr. Damian își luțese pe deplin și început misionar sa de apostol al lui Hristos. Mersu pe jos sau călare, prin munți și câmpii și din sat în sat spre a-și cerceta oșii sale. Pe cei buni îi încuraja, pe cei năcăli mângăia, pe cei neștiutori îi învăța, pe cei tăciți îi lumina, pe cei bolnăvi îi îngrijea,

Vai mie, ce plângere îmi voi lua într'ajutor? Ci tu, iubitorule de oameni, celace din pământ m'ai făcut, cu milostivire, îmbrăcându-te, din robia vrăjmașului laș mă chiamă și mă mântuește" (suhirea înainte dela laude).

Evanghelle se citește următoarea, dela Matei 6 14—21:

Zis-a Domnul: De veți lerta oamenilor greșelele lor, lerta va și vouă Tatăl vostru cel ceresc. Iară de nu veți lerta oamenilor greșelilor lor, nici Tatăl vostru nu va lerta greșelele voastre.

Iară când ajunați, nu vă faceți triști ca și cei făcărâci, că și smolesc fețele sale, ca să arete oamenilor că ajună. Adevăr zic vouă, că și-au luat plata sa. Iară tu, când ajuni, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că ajuni, și Tatăl nostru, celce vede întru ascuns, va da ție la arătare.

Nu vă adunați comori pe pământ, unde molliile și rugina le strică și unde furii le fură și le sapă. Ci vă adunați vouă comori în ceriu, unde nici rugina, nici molliile nu le strică și unde furii nu le sapă, nici nu le fură. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

Părintele Iuliu

Pentru ce avem săptămâna brânzii?

Sfinții Părinți au rânduit săptămâna brânzii, ca să nu ne vină prea greu trecerea deodată dela mâncările de carne la cele de post. Și ca să nu facem prea mare săritură dela mâncările de carne la cele de post, a aflat de bine să ne dea voie ca, vreme de o săptămână, să ne hrănim numai cu lapte, ouă și brânză.

Cailor buștri li-se pune frână în gură și li-se dă puțină și proastă mâncare sau obroc, că dacă nu, nu mai poate omul birui cu ei. Așa și nouă, cari suntem mai buștri decât caili, trebuie să ni-se pună frâna postului și să ni-se dea mâncare mai puțină și mai proastă, că altfel sufletul nostru nu este în stare a birui trupul cel desfrânat și buestru.

Primii deci cu drag postul și-l țineți cu mințenie.

Pentru ce facem pomenirea morșilor a 3-a, 9-a, 40-a zi

În Tricodul cel vechiu tipărit la Blaj, cu litere cirile se scriu următoarele: Însă pomenirea a treia zi facem, că a treia zi mortul își schimbă vederea, iară a noua zi, pentru că a tuncia pierе podoaba trupului omului, numai rămânând sigură inima. Iară la patruzeci de zile facem pomenire, pentru că și slugară inima pierе atunci.

Pentru că și nașterea iar întru acest chip merge: că în ziua a treia se închipuește inima, iară până la ziua a noua se întregeste trupul, iară până la patruzeci de zile se închipuește chipul vederii desăvârșit.

„Deci pentru acele pricină ce am zis mai sus facem pomenirea pentru sufletele morșilor“.

Parastas pentru Mitropolitul Vasile Suciu

În frunțașă parohie Șard, s'a servit un parastas pentru mitropolitul Vasile Suciu, de către pâr. Vasile Gherman, în ziua de 2 Februarie a. c. Pe lângă credincioșii cari au țintit biserica ca de obicei în Dumineci și sărbători au luat parte toți cărturarii, în frunte cu învățătorul pensionar Aurel Pop și întreg corpul didactic. A înălțat măreția sărbătorii răspunsurile dela Sf. Liturghie date de corul condus de cantorul diplomat Teofil Pop, iar la parastas cântând el cu vocea lui înălțătoare și atrăgătoare. S'a încheiat cu predica părintelui despre Mitropolitul Vasile Suciu.

Deslegare dela post

V'am sfătuit, iubți cetitori, într'un alt articol din acest număr de gazetă, ca dacă nu puteți posti, să cereți, prin preotul D.-Voastră, deslegare dela post, dela arhieru.

V'am sfătuit așa, pentru că porunca a treia a bisericii sună astfel: „Să ți-i posturile cari s'nt precum își poruncește biserica“.

Celce nu ține această poruncă, păcătuește.

Ce mare lucru e, să-i spui preotului că tu, din cutare și cutare motiv adevărat, nu o poți ținea? Cumperi o coală de hârtie, o dai preotului ca să ceară deslegare dela post. Și peste câteva săptămâni ai deslegarea la mână.

Când a intrat Italia în războiu, Părintele Papa a dat deslegare dela post tuturor cetățenilor italieni. Celor ce locuiesc în Cetatea Vaticanului însă nu le-a dat, fiindcă aceia nu s'nt află în războiu cu nici o țară și astfel își pot câștiga și de ale mâncării mai ușor.

Ce trebuie să știm despre post Cine sunt deslegați dela ajun

Bolnavi; celce abia acuma se întăresc după o boală grea; copiii sub 7 ani; bătrânii slabiți de puteri; muncitorii de fabrică; călătorii și soldații.

Strică-ne postul?

Postul nu numai că nu ne strică, ci încă ne întărește sănătatea, ne dezvoltă mintea și ne întărește voința.

Foolasele postului:

Prin post ajungem la virtuți foarte mari și la desăvârșire.

Prin post ni-se iartă păcatele.

Prin post ajungem să ni-se asculte iute rugăciunile.

Prin post ajungem la fericirea veșnică.

Postul trebuie învrăstat cu rugăciune și fapte bune, altfel n'are nici un rost.

Dar toate acestea nu folosesc nimica, dacă nu ne și spovedim și cuminecăm.

Când nimic din ceace ar fi putut ajuta la mântuirea lor sufletească. Se îngrija chiar și de cele pământești ale oamenilor. De multeori își trăgea bucășica dela gură, pentru a sătura un țărănc. În chip deosebit, dragostea sa față de neproși storcea admirația tuturor. Adeseori pe vremea ceasuri și zile întregi în cântarea leproșilor alungați din sat și ascunși prin tufișuri, pentru a-i lecuși trupește și sufletește.

Ceeace îl întrista, însă, era faptul că n'avea nici barem niște simple capele, pentru a sluji înălțarea liturghie. De aceea de îndată ce superiorul său, Vicarul Apostolic din Honolulu, îi trimise ceva instrumente (securi, ciocane, săzuri etc.), Pâr. Damian începu să și zidească biserici, școli, case parohiale, ca pe la noi, din țările mari ce-i stăteau la îndemână. Kanakii văzând sfințenia misionarului, bunătața inimii și priceperea lui la toate cele de lipsă, îl înjurau cu o dragoste deosebită. Mulți dintre ei se încreștinară. Pâr. Damian stătu puțin în acest district, căci trebuia să treacă într'altul mai greu, în districtul Kohala.

Districtul Kohala era de 130 km. lungime și 50 km. lățime și n'avea mai mult de trei mii locuitori. Pâr. Damian întâmplă și aci aceleași lucruri ca și la Pana, dar în măsură mai mare. Și aci biserici, capele, școli, case etc. chemând lumea la o viață nouă, la viața harului.

Lepra făcea însă ravagii în insulele Sandwich. Guvernul exila pe cei atinși pe o insulă stearpă numită Molokai. Aci li-se trimitea ceva mâncare nefericitelor hoitură omenești ce umbiau pe picioare, și altceva nimic. De locuit, locuiau prin stânci bleșii leproși sau se adăposteau pe sub arborii mai tufoși și duceau o viață de desfrâu îngrozitor. Și se adunaseră în această insulă aproape o mie de leproși. Dar acești leproși, hoitură vii de care se ferea lumea, aveau și ei un suflet de mântuit. Inima de apostol a Monseniorului Malgret, vicarul apostolic al insulelor, nu putea rămâne rece față de soarta acestor nefericiți, deaceia se adresă celor mai tineri misionari ai săi, arătându-le grija ce li-o însușea nefericirea leproșilor. „Monsenore, ziseră tinerii preoști, fără șovăire, numiți-ne pe ori și care dintre noi și ne vom duce!“ — „Monsenore, adause Pâr. Damian, eu sunt gata să mă înmormântez de viu cu acești nefericiți, dintre care mulți îmi sunt cunoscuți personal!“

Vicarul apostolic primi această jertfă a tânărului misionar, și în ziua de 10 Mai 1873 se cobori împreună cu dânzul în lădal guvernului. Toți leproșii care putură umbra, le eșiră întru întâmplinare. După ce Vicarul adresă Pâr. Damian cuvinte de îmbărbătare apostolică și leproșilor îndemnuri de viață creștinească, își luă rămas bun, binecuvântând păstorul și turma.

Încă din prima zi pâr. Damian își adună leproșii în jurul său, pentru a le propovădui

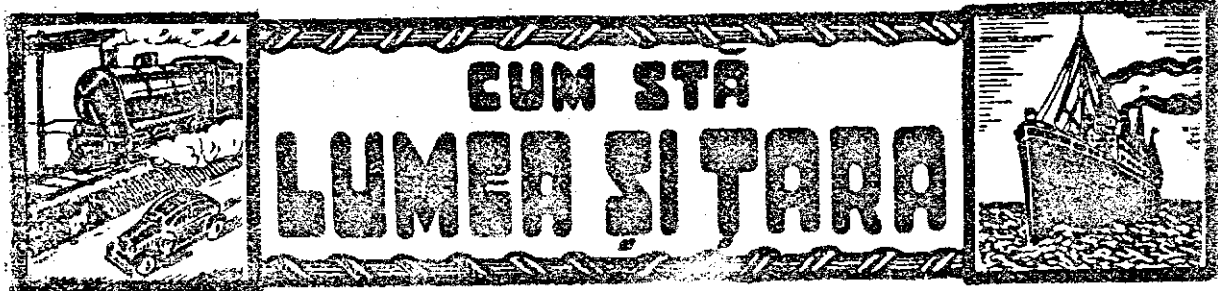
Evanghelia lui Hristos, pentru a-i îngriji și pentru a le spune ce are de gând să facă spre a le îmbunătăți și soarta pământească.

Le zidi o biserică de o frumusețe rară, apoi o școală, un orfelinat și un dispensar medical modern. Făcu și planul unui lazaret modern cu uliți drepte și largi, și după ce planul fu croit, se apucă să-l realizeze. În vreme destul de scurtă reuși să ridice, tot cu ajutorul iubitorilor săi leproși, căscioare frumoase, albe, luminoase cu una sau mai multe încăperi. Se îngriji și de o conductă de apă. Până atunci leproșii se mulțumeau cu apă de ploaie sau cu o apă de fântână greu mirositoare. Pâr. Damian le aduse apă bună din munte. Preot, părinte, învățător, inginer, medic și slugă, Pâr. Damian se făcuș tuturor toate! Zelul său arzător îl făcu în vreme destul de scurtă să schimbe lădal guvernului într'un lazaret modern după toate prescrierile medicale. Și trebuie să se știe că acest apostol nu se stabilise pe insula Molokai cu alte ajutoare decât acelea pe care le dă orolighionul și crucifixul! Numai sfințenia sa și îndeosebit încrederea sa în Dumnezeu îl susținură în misiunea grea ce li-se încredințase.

I. V. Frunzoni

(Va urma)

Cetiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI“

In pragul primăverii

La sfârșit de iarnă guvernul prin ministrul plugăriei a dat noi indemnuri și sfaturi plugarilor pentru muncile de primăvară.

La minister s'au ținut mai multe conferințe cu directorii Camerelor de Agricultură, cari au dat rapoarte asupra situației plugărești din întreaga țară.

S'a hotărât să se lucreze în așa fel, ca în această primăvară să nu rămână nici o palmă de pământ nelucrată.

Legi noi

Printr'un decret-lege dl general Ion Antonescu a poruncit exproprierea societăților Malaxa de toate acțiunile și bunurile lor și trecerea acestor bunuri în folosul și proprietatea Statului.

Potrivit acestei legi Statul român devine singurul proprietar al acestor bunuri, fără a mai despăgubi pe vechii proprietari.

În raportul care însoțește această lege se arată că s'a făcut exproprierea din motivul că societatea era susținută în întregime de stat, iar venitele ei nu erau folosite de vechii stăpâni, așa cum trebuie.

Printr'o altă lege, dl ministru al cultelor a oprit pe preoți, să mai facă politică sau să se ocupe de afaceri negustorești.

S'au dat porunci aspre ca în termen de opt zile preoții să-și dea abdicarea dela conducerea cooperativelor, băncilor sau a societăților negustorești de orice fel.

Preoților le este îngăduit numai să

lucreze în societățile culturale și de ajutorare ai celor nevoiași. Întreagă munca lor să și-o îndrume pentru binele și luminairea poporului.

Muncii cu drag și dârzenia pentru casa și ogorul vostru!

Cu aceste cuvinte dl general Sichițiu îndeamnă pe plugari la muncă, în primăvara aceasta.

În primul rând plugarii trebuie să-și îngrijească vitele și oneltele de muncă. Nu trebuie apoi să uite ca să facă arături cât mai adânci.

Vremurile sunt grele și granițele închise, așa că se simte lipsă mare de pânzeturi. Plugarii să samene deci cât mai mult în și cânepă. Sunt două plante cari le aduc un venit foarte frumos.

Acum, când ceasurile sunt așa de grele pentru țara noastră, fiecare plugar este dator în sufletul lui să muncească cu dragoste și dârzenie pentru casa și ogorul său.

Într'o altă cuvântare dl ministru îndeamnă pe plugari, să samene și să cultive cât mai multe legume. Să nu le cumpere dela grădinarii streini.

Hotărâri însemnate

În săptămâna aceasta guvernul a luat noi hotărâri de mare însemnătate pentru țară.

Așa s'a hotărât să se lucreze cât mai mult pentru sănătatea poporului român. În cursul verii să se facă în fiecare comună cupatoare și locuri de baie pentru stărpirea bolilor.

Poezie populară

Frunză verde a iederii
Vai de mine ciudă-misi,
Pe cine-am știut iubi.
Mușanoiiul râtului
Urâtul pământului,
Mușanoiiul de pe rât
Urâtul de pe pământ

Ce te ții, bade, isteț:
Casa voastră-i lângă șes.
Tu nu ești fecior ales,
Casa voastră lângă munte
Tu nu ești fecior de frunte.
Casa voastră între drumuri,
Tu, bade, ești cam cu gânduri.
Cu hâda te-ai cununa,
Gându la mine țiar sta..
La hâda-i moșia întreagă
Tot eu, bade, ți's mai dragă.

Bade pe drăguța ta
Nici doi crițari răi n'ăși da,
Pe crițari îmi cumpăr nucă
Drăguța ta-i o nălucă,
Pe crițari îmi cumpăr pană,
Drăguța ta-i o tândală.
Vai, bade, drăguța ta,
Înaltă-i ca mătura
Și dreaptă ca secera.
Cât îi Maieru de mare
Drăguța ca tine n'are,

Cârligată de spinare
Ca și cercul la căldare,
Și la cap
Îi ca un țap
Și la trup
Îi ca un lup.

Culese din com. Maieru jud. Năsăud
de Oltimpu I. Barna

Cântec

Cucule cu peana verde
Spune-i la mândruța veche
Luni seara să nu m'astepte
Căci nu se merge la fete
Marți seara nu mă duc eu
Căci mă bate Dumnezeu
Miercuri seara mă bat sfinții
Joi mă blastămă părinții
Vinert seara nu m'oi duce
Căci nu-mi dă gurțu dulce
Sâmbătă mă duc la plug
Când vlu s'ostenit mă culc
Dumineca-i liturgle
Atunci nu-mi trebuie mle
Dup'amiazi mă duc la joc
Mândra't tot fără noroc.—
Din Obreța-Alba

R. I. O.

S'au dat noi îndrumări cu privire la ajutorarea concentrațiilor și lucrarea câmpului.

S'a hotărât apoi, să se organizeze școala, începând cu școala primară și până la Universitate.

Declarație de prietenie între Turci și Bulgari

Legăturile între Turci și Bulgari s'au schimbat mult în vremea din urmă, unde până mai în zilele trecute erau dușmănie mare, acum au iscalit o declarație de prietenie și înțelegere.

În această declarație se spune că cele două țări nu se vor război între ele. Guvernul turc și bulgar vor lucra pentru prietenie cât mai strânsă între Turcia și Bulgaria.

După iscălirea acestei declarații Saracioglu, ministrul Turciei, a spus că poate avea urmări mari și poate aduce mult bine.

Un alt ministru al Turciei a spus că declarația de prietenie între Turcia și Bulgaria este ca un vânt răcoros în luna Cuptor. Prin aceasta ministrul turc a vrut să spună că ea a adus pacea și liniștea acolo, unde era mai mare primejdia război.

Gazetele germane scriu că această declarație de prietenie a împiedecat planurile Englezilor de a aprinde focul războiului în Balcani.

Se vorbește că în curând se va face o asemenea declarație între Bulgaria, Serbia și că prin călătoria ministrilor săi în Germania s'a asigurat și mai mult pacea în Sârbiei.

Situația politică în Balcani

Când se vorbește de Balcani, se înțelege sub acest nume țările din apropierea munților Balcani, adică Bulgaria, Serbia, Grecia și Turcia.

Până acum între aceste țări erau multă neînțelegere și nemulțumiri sau, cum se spune pe domnie, situația politică era încordată.

În politica țărilor din Balcani s'a mestecat de multă vreme Anglia, căgând de partea ei pe Greci și pe Turci. Mai în vremea din urmă au început să se amestece și Germania și de aici s'a început apoi o mare primejdie de război în Balcani. Erau unii cari asemănau Balcanii cu un butoi de dinamită, gata-gata, să explodeze.

Se spune că acum s'a făcut un început de limpezire a situației politice în aceste țări, dar numai un început.

Turcii și Bulgarii au iscalit o declarație de prietenie și se vorbește că și Serbia au de gând să iscalească cu Bulgaria o asemenea declarație.

Bulgaria pe de altă parte se îndreptă, prin politica ei tot mai multă, Anglia, lucru ce a făcut guvernul englez să-și cheme acasă pe ministrul său din capitala Bulgariei.

Se crede că această situație politică ușurează mult politica Germaniei și căgătirea unei noi ordini în Europa.

Planul de război al Germaniei

Gazetele germane scriu pe larg despre planul de război al Germaniei întru triva Angliei. Spun că Germania are reștea să ducă un puternic război submarin aerian și cu vapoarele, ca așa să străduie ca într'un clește ucigător Anglia.

În această vreme Germania se va sili să sfârșească războiul în Mediterana și să dea apoi un puternic atac împotriva Angliei.

Se spune în gazetele din Germania că acum se poate pătrunde cu mai multă ușurință în Anglia. — Adevărul se va vedea la urmă, căci urma alege.

Germania și Italia sunt sigure de biruință

Un gazetar italian scrie ca poporul italian și german este sigur de biruință, în lupta pe care o duce împotriva Angliei.

Între Italia și Germania zice acest domn gazetar, este o prietenie cât se poate de strânsă și nimic nu le va mai despărți.

Infrângerile, suferite de Italieni în Africa, nu au o prea mare însemnătate pentru sfârșitul războiului. Chiar dacă Italienii vor mai suferi încă multe infrângeri, nu vor desnădăjdoi. Poporul italian este mândru de lupta pe care o duce și colbăiala primită până acuma nu-i poate sdruncina încrederea în biruință.

Războiul italian

Armata italiană duce acum lupte grele în Albania și în Africa.

Pe frontul albanez nu s'au întâmplat schimbări prea însemnate. Italienii au atacat cu avioanele locurile de aprovizionare și apărare ale armatei grecești.

În Africa se dau acum lupte mari pe frontul din Eritrea. Bătălia continuă de mai bine de o lună și se spune, — cu pierderi mari pentru Englezi.

În ținutul Cherenului se dau deosebita lupte mari între Italieni și Englezi. Trupele italiene luptă ca mare vitejie și nu se retrag decât după ce pricinuesc dușmanilor pierderi mari.

Luptele Germaniei

În săptămâna aceasta avioanele germane au atacat din nou orașul Londra și mai multe orașe și sate de pe țărmul râului Tamisa. În Marea Mediterană au atacat două porturi de pe coasta Africii, iar în canalul Suez, din Egipt, au scufundat două vapoare engleze.

Englezii concentrează trupe în Africa

Din Turcia vine vestea că Englezii concentrează noi trupe în Africa pentru a pătrunde în Balcani prin Grecia. Se spune că Englezii au de gând să facă un nou front împotriva Germanilor și să împiedece pe Greci de a încheia pace cu Italia.

În Răsăritul îndepărtat

Neliniștea sporește tot mai mult în Răsăritul Asiei. Japonia, Anglia și America sunt aproape de a începe războiul. Un ministru japonez a declarat că America și Anglia au făcut un plan de încercuire a Japoniei.

Un dulap îngrozitor. Zilele trecute s'a vândut la Paris dulapul călăului care l-a tălat capul regelui Ludovic al XVI lea al Franței în 1793. În acel dulap se afla și o bucată din vesta verde pe care a purtat-o nenorocitul, când mergea spre locul pierzării, precum și două tricoururi de pe dricul regelui, pe cari sunt scrise cuvintele: „Prin voința poporului, 1793”, precum și o șuviță din părul bietului rege.

Pentruce începe postul mare al Apusenilor miercurea

Apusenii, adică romano catolicii sau catolicii de rit latin, încep postul mare miercurea. Acea miercure se numește *Miercurea Cenușii*, fiindcă preotul unge frunțile credincioșilor săi, după st. liturghie, cu cenușă zicând: „Adu-ți aminte, omule, că cenușă ești și în cenușă te vei întoarce”. Marța dinaintea Miercurii Cenușii se numește *Marța Grasă*. Aceasta corespunde cu prinderea postului de la noi.

Întă pentruce începe la latini postul mare miercurea și nu luna, ca la noi!

Postul mare, dupăcum arătam într'alt articol, ține numai 36 zile și jumătate.

Ei dar, Domnul nostru Isus Cristos a ajutat 40 de zile!

Ca să ajune și creștinii de astăzi atâta, Papa Gregoriu a ordonat, să se mai adugă la postul mare încă 4 zile și anume Miercurea Cenușii, joi, vinerea și sâmbăta. (Că la latini sâmbăta se ajunează, nu ca la noi, la orientali). Astfel ajunul latinilor ține de fapt 40 de zile și nu 36 și jumătate ca la noi.

Din nedreptățile trecutelor vremuri cetire

Cetim, cu mare uimire, un comunicat al Ministerului de Interne, care spune, nici mai mult nici mai puțin, decât că la acel Minister, dintre 33.756 funcționari 17.523, adică mai mult de jumătate, n'au decât 4 clase primare, și numai 3.327, adică mai puțin de 9 la sută, au studii universitare.

Cine poartă vina acestei mare nedreptate?

Cine s'a numit și pentru ce nu s'au cercetat numirile făcute?

Adecă noi țărani din Ardeal ne dăm copiii la școală, flămânzim și umblăm goi, numai ca să-i putem ține la școală; iar după ce și-au făcut universitatea și cer să primească și ei o slujburiță undeva, sunt lăsați pe stradă, ca să se lățiască cei cu 4 clase primare în posturile lor?

Domnule General Antonescu!

Avem credința tare în Domnia Voastră, că le Veți face dreptate copilor noștri și-i Veți pensiona, fără mișă, pe cei cu patru clase primare. Așteptăm, să ni-se facă în sfârșit și nouă dreptate.

Un cetitor țaran din Ardeal

Cât ține postul mare?

Postul mare ține șapte săptămâni, adică 49 de zile. Dar sâmbetele și duminicile nu sunt zile de ajun, așa că, scoțându-le, ne mai rămân numai 35 de zile. Sâmbăta mare este țină și de ajun, tot asemenea și jumătate din noaptea cea luminată, așa că ajunul ține de fapt 36 zile și jumătate.

Anul are 365 de zile. Ajunul din postul mare ține deci tocmai a zecea parte din an adică 36 zile și jumătate.

Câte posturi avem?

Patru, și anume: postul mare, postul Sântpetrului, postul Sântă-Măriei și postul Crăciunului.

Și anotimpuri avem patru: primăvara, vara, toamna și iarna.

Primăverii îi corespunde postul mare, verii postul Sântpetrului, toamnei postul Sântă-măriei, iară iernii postul Crăciunului.

Avem deci pentru fiecare anotimp câte un post. Cel mai greu e pus primăvara, fiindcă iarna am mâncat mai bine și mai mult.

Șapte ani dela moartea lui Ștefan Cicio Pop. Marele luptător naționalist Ștefan Cicio Pop, care, atât pe vremea Ungurilor, cât și în România, a fost printre cei mai mari patrioți, este mort de șapte ani. Cu acest prilej s'a slojit în biserica română unită din Capitală un părăstas, la care a luat parte familia și mulți cunoscuți și prietenii vechi și buni.

A mai fost arestat un ministru. Zilele trecute a fost arestat la București, în legătură cu revoluția din 21—23 Ianuarie, dl. Radu Greceanu, fostul ministru al României la Berlin.

Cum stăm cu cărbunii de platră. În cele 9 luni, Ianuarie—Septembrie, ale anului 1940 s'au scos din pământ în noi în România 2 milioane 72 mii tone (una tonă = 1000 kgr.) de cărbuni de platră.

Cât aur are Banca Națională a României. Întreg aurul țării noastre se păstrează în birouri ale Bancrii Naționale a României (B.N.R.). În ziua de 18 Ianuarie B.N.R. a avut aur în valoare de 32.175.6 milioane Lei. În săptămâna de 11—18 Ianuarie aurul B.N.R. s'a înmulțit cu 197 milioane Lei.

Cutremure de pământ au fost în ziua de 20 Februarie la Iran și Spania. Pa-gube mari n'au fost, fiindcă cutremurele au ținut puțină vreme.

Reducere pe C. F. R. pentru moși. Se dă reducere de 50% tuturor călătorilor cari călătoresc pe liniile Cordău—Vașcău, Rogoz—Dobrești, Arad—Brad, Ineu—Cernei, Turda—Abrud, Aba Iulia—Zlatna. Reduce de 50% moșilor cari cer bilet spre Arad din oricare stație de pe liniile Cordău—Rogoz și Dobrești—Holod—Vașcău. Reducere de 60% pentru grupuri de cel puțin 5 moși, cari pleacă oriunde în țară dela vre o stație de pe liniile Dobrești—Rogoz, Beiuș—Uilac—Vașcău, Garabonț—Brad, Buru—Abrud și Gara-Ampoiței—Zlatna. Aceleași reduceri se dau și pentru transporturi de bagaje și mesagerii.

Se tipăresc bani noi. Banca Națională a României a hotărât că va tipări bancnote noi de câte 500, 1000 și 5000 Lei.

Director de liceu sinucigaș. Directorul liceului „Roman Vodă” din Roman s'a aruncat în ziua de 17 Februarie, pe fereastră dela etaj, zdrobindu-și capul de trotoar. A murit în vreme ce-l duceau la spital. Pilda reșpe care a dat-o acel nenorocit elevilor săi, se scuză cu aceea că era foarte nervos, iar fapta a făcut-o într'o clipită de întanecare a minții.

Lupii au atacat și mâncat 4 vite. În ziua de 12 Februarie, ziua mare, pe la amiază, o haită de 15 lupi au atacat, în marginea orașului Isaccea, jud. Tulcea, dinspre pădure, 3 vaci și un juncan, cari au fost sfârșite și mâncate, în văzul a zece de oameni.

Un părăstas slujit în avion. Bine înțeles că și asta numai în America s'a putut întâmpla. Nu departe de coasta Oceanului Pacific s'a prăbușit acum un an un mare avion, pierind în valurile mării 40 de inși. Societatea a căreia a fost avionul, a rugat pe toți membrii

famililor rămase nemângălate, să se prezinte la părastasul ce se va sluji în ziua și ceasul când se va împlini anul dela marea nenorocire. Vreo 60 de persoane, în frunte cu un preot s'au urcat în avion. Iar când avionul a ajuns deasupra locului unde s'a întâmplat nenorocirea, preotul a început a sluji părastasul. După ce s'a terminat slujba, s'a deschis o ferăstră a avionului, prin care s'au aruncat în valuri 40 de cununii de flori. S'a cântat apoi o „veșnică pomenire”, iar avionul s'a ridicat din nou în înălțime și apoi a aterizat (coborât) la locul potrivit, având toți cei din avion conștiința împăcată că și-au făcut datoria pe deplin față de cei nenorociți.

A fost arestat și dl Traian Herseni. În toată țara se urmăresc toți cei vinovați pentru revoluția dela 21—23 Ianuarie. După cum aflăm din zările din Capitală, a fost arestat și dl Traian Herseni, fost secretar general la Ministerul Educației Naționale.

Moartea a 30 copii deodată. Un grup de 35 școlari s'au urcat pe o barcă pentru a trece un canal, în Belgia, în apropiere de orașul Husselt. Venind un val mare, copiii s'au ferit de el și s'au îngrămadit cu toții în cealaltă parte a bărcii. Urmarea a fost că barca s'a răsturnat și toți copiii au căzut în apă. Pompierii sosiți n'au putut scăpa decât 5 copii, ceilalți 30 și-au găsit moartea în valuri.

Noul episcop al Sașilor din Ardeal. După ce fostul episcop Glondys al Sașilor din Ardeal cu reședința la Sibiu a abzis, a fost ales preotul Stadel.

Noua metodă de vindecare a nebuniei. Doi doctori italieni au încercat să vindece cu curent electric nebunia. Se spune că noua metodă ar fi cât se poate de bună.

Cardinal bolnav. Unul dintre cei mai mari conducători ai bisericii catolice este, fără îndoială, cardinalul Faulhaber dela München din Germania. Acest mare șef al bisericii catolice germane a apărut, în diferite rânduri, biserica romano-catolică din Germania, exponându-și chiar viața. Acuma acest mare cardinal, care a împlinit 72 ani de viață, este bolnav. Preasfințitul Părinte auzind de îmbolnăvirea marelui arhieru, l-a invitat să meargă la reședința sa din Castel Gandolfo, unde se va putea vindeca cu mare ușurință. Marele arhieru a primit invitația Papel și va pleca în curând spre Italia.

Fostul rege al Spaniei Alfons XIII greu bolnav. După ce a abzis definitiv de toate drepturile sale la tronul Spaniei în favorul fiului său, el a căzut la pat greu bolnav.

Evrei cari ne părăsesc. Cu vaporul „Darion II” au plecat din Constanța, în ziua de 17 Februarie, spre Palestina, 480 evrei din România, Polonia și Cehoslovacia. Ei erau să place mai demult, dar vaporul a avut ceva defect.

Preoți suspendați pentru că au luat parte la revoluția din 21—23 Ianuarie, până se va aduce sentința împotriva lor, sunt deocamdată 21 din episcopia ortodoxă a Buzăului.

Groznică nenorocire de tren s'a întâmplat zilele trecute la San Sebastian în Spania, unde podul dela Urola s'a prăbușit în urma uraganului puternic, tocmai pe când trecea trenul peste el. Trei vagoane s'au răsturnat în apă, iară celelalte s'au răsturnat. Până acuma s'au scos 25 morți și 120 de răniți.

Uragan puternic în Spania. În ziua de 17 Februarie s'a pornit în Spania o vijelie

groznică, pe urma căruia s'a scufundat un vapor, perind în valuri 25 persoane. La Santander întreg orașul vechiu s'a nimicit, dimpreună cu catedrala și marea bancă. Stâlpii de telegraf și de telefon s'au răsturnat, arborii vechi au fost desrădăcinați, casele au fost parte descoperite, parte darămate. În Portugalia acelaș uragan a omorât 70 de oameni și a rănit mai multe sute, iară despre 200 nu se știe unde se află.

Popor care nu știe ce este durerea de dinți. Mai nou un medic a făcut descoperirea că poporul Eschimoșilor, care locuiește în jurul polului (pământului) de miazănoapte nu știe ce este durerea de dinți. La ei nu se află dinți găunoși. Bătrânii mor având toți dinții în gură. Acest medic începe acuma să cerceteze, cum se explică lucrul acesta.

Medicii obligați să scrie citeț. Toată lumea care a fost vreodată la medic, iară acela l-a dat o rețetă, știe, că medicii scriu grozav de rău. Uneori nici farmaciștii nu le știe citi scrisoarea. Parlamentul suedez a votat, de curând, o lege, care-l obligă pe doctori, să scrie rețetele în așa fel, încât să se poată citi cu ușurință. Până și iscălitura trebuie să se poată citi.

Mari revărsări de apă în Ungaria. Dunărea și Tisa s'au revărsat din greu în Ungaria. Până acuma au fost evacuați (acoși din casele lor) 30 000 de locuitori.

Preoții nu mai pot face politică. Domnul General Ion Antonescu a dat un ordin care oprește pe preoți de a se înscrie în vreun partid politic.

Arestarea a 13 elevi. Poliția a arestat 13 elevi din cl. VII și VIII al liceului din Cimpina, fiindcă au luat parte la revoluția din 21—23 Ianuarie.

O nouă numire germană a Ardealului și Banatului. Germanii din Ardeal și Banat au împărțit Ardealul și Banatul în trei părți, numite Gau. Astfel este Gau Siebenbürgen sau Ardealul propriu zis; Gau Banat adevărat Banatul și Gau Bergland, cu capitala Diemrich. Bergland înseamnă țară muntoasă, iară Diemrich este numirea germană a orașului Deva. Cu prilejul noii numiri germane a Transilvaniei, președintele Germanilor a spus că veni-va vremea când în orașele din partea de miazăzi a Transilvaniei va fi din nou viață germană.

Ziar românesc la Cernăuți. În Cernăuți ocupat de Ruși, apare, începând cu 15 Februarie, un ziar românesc, care se intitulează: „Dreptatea Bolșevică”.

Republica Moldovenească cum se numește Basarabia și ținutul românesc de dincolo de Neștru, își are, de aici înainte, capitala la Chișinău. Totodată s'a hotărât din nou introducerea slovelor rusești (cirilice) în locul celor românești.

Parlamentul basarabean are 148 deputați moldoveni, 45 ruși, 90 ucraineni și 13 evrei. Dintre aceștia 81 sunt manciatori, 91 țărani și 94 funcționari. După pregătire 50 au studii superioare, 76 mijlocii și 140 sunt neștiutori de carte. Cel mai bătrân deputat este de 56 ani.

Avem prea puține animale casnice. După datele cele mai nouă în România sunt foarte puține vite cornute. Pe când adevărat în România 1000 de țigani au numai 102 vaci cu lapte, în Elveția pe 1000 locuitori cad 220 vaci cu lapte, în Germania 284, iar în Dania chiar

829 La noi se vin 1,8 găini pe cap de locuitori, în Ungaria 38, iar în Dania 7,3. Se mănâncă atât vacile cu lapte, cât și găinele, aduc mare proprietarilor.

Școlile în Bucovina cedată. În Bucovina cedată Rușilor sunt cu totul, după arată Rușii, 629 școli. Cele mai multe sunt sești, 15 ucrainene, 12 poloneze, 12 evreiești, atât de puține românești, sau moldovenești, cât numărul lor nici nu se arată. Săraca Bucovina românească!

Și-a omorât soțul cu săcurea. Soțul și Opreța Boldea din comuna Sălcuța, Mehedinți, au se înțelegeau nici cum. În ziua de 26 Iulie 1940, neașteptându-l nevastă să mănăncă, l-a dat două palme zdravene și apoi a plecat în grădină și s'a culcat sub un frățel Soție-sa, ca să-și răzbune, a luat săcurea dormind soțul, l-a dat două în cap, încât nenorocitul a murit după câteva minute. Tribunalul Craiova a osândit-o la 10 ani închisoare și 2000 cheltueli de proces.

O bătrână, o pisică și un câine murit împreună de foame. La Suceava ca și în alte orașe, oameni de al primăvară umblă din casă în casă, pentru a se convinsă dacă e curățenle ori ba. În ziua de 14 Februarie au intrat și la bătrâna de 78 ani Hermina Ilinca, care zăcea, de mai bine de 4 zile moartă în pat, iar alături de ea o pisică moartă și un câine care trăgea de moarte. Venind cel dela poliție și medicul orașului, constatat că atât bătrâna cât și animalele murit de foame.

Prefurile produselor agricole și animale pe piața Blaj, în ziua de 15 Februarie 1941.

Cereale: Grâu 1 kgr. 10 lei, Secară 1 kgr. — lei, Orz 1 kgr. 7-50 lei, Ovăs 1 kgr. 7-50 lei, Porumb 1 kgr. 7 lei.

Leguminoase: Fasole 1 kgr. 18 lei, Linte 1 kgr. — lei, Bob 1 kgr. — lei, Soia 1 kgr. — lei.

Industriale: Floarea soarelui 1 kgr. 9 lei 50 bani, in, sămânță 1 kgr. 17 lei; Căneapă, săm. 1 kgr. 16 lei.

Alimentare: Cartoful 1 kgr. 5 lei; Ceapă 1 kgr. 14 lei; Varză 1 kgr. 3 lei 50 bani, Morcovi 1 kgr. 7 lei, Pătrunjel 1 kgr. 9 lei.

Nutrefuri: Fân natural 1 kgr. 1 leu 60 bani, Fân de lucernă 1 kgr. 2 lei, Fân de trifoi 1 kgr. 2 lei, Borceag 1 kgr. — lei.

Animale: Boi grași cl. I. 1 kgr. 32 lei, Boi grași cl. II. 1 kgr. 28 lei, Vacii cl. I 1 kgr. 30 lei, Vacii cl. II 1 kgr. 28 lei, Tauri cl. I 1 kgr. 28 lei, Bivolii cl. I 1 kgr. 26 lei, Viței cl. I bucata 4000 lei, Viței cl. II bucata 2000 lei, Porci grași cl. I 1 kgr. 54 lei, Porci slabi 1 kgr. 6 lei, Purcei 5 săptămâni bucata 450 lei, Purcel peste 5 săptămâni bucata 650 lei, Oi cl. I bucata 1200 lei, Oi cl. II bucata 800 lei, Miel 400 lei.

Păsări: Găini la rând bucata 110 lei, Gâște la rând bucata 200 lei, Rațe la rând bucata 150 lei, Puști la rând bucata 50 lei.

Produce animale: Carne de vacă cl. I 1 kgr. 5 lei, Carne vacă cl. II 1 kgr. 38 lei, Carne mânăz 1 kgr. 6 lei, Carne porc 1 kgr. 72 lei, Osăoză crudă 1 kgr. 72 lei, Slănină crudă 1 kgr. 70 lei, Untură topită 1 kgr. 82 lei, Seu cl. I 1 kgr. 44 lei, Carne oaie 1 kgr. — lei, Carne de miel 1 kgr. 86 lei, Piel crude de bou 1 kgr. 57 lei, Piel de vaci 1 kgr. 57 lei, Piel bivoli 1 kgr. 50 lei, Piel mânăz 1 kgr. 65 lei, Piel vițel 1 kgr. 65 lei, Piel oaie 1 kgr. — lei, Piel de miel 1 kgr. — lei, Lapte de vacă 1 kgr. 8 lei, Unt proaspăt 1 kgr. 180 lei, Brânză de vacă 1 kgr. 120 lei, Brânză vacă 1 kgr. 30 lei, Oua de găină bucata 2.50 lei.

Plantele de leac ce se culeg în luna Martie

Incepând cu luna Martie, plantele de leac le găsim aproape peste tot în țară. În rândurile ce urmează dau câteva din plantele ce le putem culege și cari sunt foarte căutate.

Pirul (chirul) se găsește foarte mult, mai ales în locurile umezi. Pirul — rădăcinile — este căutat foarte mult în comerțul medicinal. Ele se adună în această lună. Se curăță de pământ, se șterg cu o cârpă aspră, pentru ca să rupem rădăcinile mici, apoi le curățăm de coajă. Coaja este foarte amară. După ce am făcut acestea, le tăiem în bucăți de 10 cm., le legăm în legături mici și le atârnam la uscat la un loc aerisit. Ceaiul făcut din aceste rădăcini este folosit pentru bolnavii de ficat și rănchi.

Adunând rădăcinile de pir, ne aducem două folioase. Primul: iefinirea medicamentelor, căci aceste rădăcini se aduc din țări străine, și al doilea folos: adunându-le, ne curățăm ogorul de o buruiană care ne aduce pagube.

Strigoala o aflăm prin pășunile și lănașele de pe dealuri și munte. Rădăcina de strigoale se poate folosi verde sau uscată. Din ea se face un fel de fiertură ce se folosește contra răcii și pădăchilor la animalele de casă. Strigoala este o plantă foarte otrăvitoare, este mai bine să nu o folosim niciodată.

Spânzul, se găsește prin pășunile dela deal și este o otravă foarte tare. Dela spân unii oameni folosesc rădăcina la boalele porcilor, găurind urechea și punând rădăcina în gaură. Unii vindecă boalele porcilor. Este bine a nu o folosi, numai când ne prescrie medicul. Unii o folosesc la delacul — armurarea — vitelor și cailor. În farmacie se cumpără aceste rădăcini uscate.

Măsălarța, crește în locurile necultivate și pe margini de drumuri. Rădăcina dela planta de doi ani este plătită foarte bine la farmacie. Ea se folosește la prepararea prafurilor contra durerilor de cap și răcelii. Rădăcina se scoate din pământ și se uscă bine la loc uscat.

Mătrăguna, este o plantă foarte otrăvitoare, crește prin locurile părăsite și se poate cunoaște foarte ușor după frunzele ei. Este mai bine a nu folosi această plantă. În comerțul cu plante medicinale este foarte căutăată, pentru că se folosește la leacurile pentru bolnavii de piept. Rădăcina adunată și uscată se plătește foarte bine. Această buruiană și nu se folosească în nici un fel la îndemnul babelor, ci numai când spune medicul.

Se mai poate aduna și coajă dela următorii arbori:

Coaja de arin. Ceaiul făcut din aceste coji uscate este bun la cei ce suferă de friguri, însă cel mai bun leac contra frigurilor este chimina.

Coaja de mesteacăn. Ceaiul făcut din ea se dă bolnavilor de rinichi și boale de piele, bubo. Ceaiul de coji de mesteacăn aduce poftă de mâncare.

Coaja de stejar, (gorun). Ceaiul din coaja de stejar se dă bolnavilor cari urducesc și la spălarea rănilor, degeraturilor și crăpăturilor de pe piele.

Coaja de salcâ. Ceaiul din coaja de salcâ se dă bolnavilor de slăbiciune și celor lipsiți de sânge — anemici. Unii folosesc ceaiul la bolnavii de reumatism.

Coaja de corn. Din ea se face ceaiul care-l dăm bolnavilor de friguri la sfârșitul boalei pentru întărirea sângelui, căci cornul nu vindecă frigurile.

Coaja de frasin. Ceaiul făcut din această coajă se dă tot bolnavilor de friguri.

Coaja de nuc. Dulceața făcută din ea aduce poftă de mâncare, se mai dă apoi la cei bolnavi de stomac, scrofule și limfatism.

Coaja de nuc. Al doilea rând de coajă, cea verde — ceaiul făcut din ea se folosește la boalele de rănchi și apă la stomac, umflarea pântecului apoi la cei ce suferă de boale de stomac.

Coaja de castan. Ceaiul făcut din ea se dă celor ce au vine îngroșate — varice — cum li se spune în medicină.

Dela unele plante tot în această lună se culeg mugurii și florile, dar despre culegerea lor în alt număr al gazetei.

Roșcovei I., Obreja.

Ogorul sterp sau furdulașurile

(Continuare din nr. trecut)

Se pune întrebarea: Oare în situația în care ne găsim, când trebuie să producem cât mai mult, când nu trebuie să rămâne nici o brazdă nelusământată pentru a putea hrăni o populație mărită pe un pământ ciuntit, ne mai putem permite să lăsăm numai în județul nostru 11.000 hectare arătură steapă? — Cui dăm întâietate? Cătorva oierii, sau agricultorilor ce lor mai mulți și țării?

Nu sunt contra oierilor, dar nici ei nu se pot ridica din paguba altora. — Se găsesc altele multe feluri pentru a veni în ajutorarea lor, ce nici ei nici județul să nu piardă, lucru asupra căruia vom mai reveni.

Astfel prezentându-se situația, trebuie să facem tot posibilul pentru îndreptarea răului: este o datorie pe care țara are drept să o ceară agricultorilor noștri și mai ales în aceste timpuri.

Aceste rânduri se îndreaptă mai ales către cele 15 comune și conducătorii lor, cari în totalul de 133 de comune ce are județul nostru mai folosesc ogorul sterp, și anume: Bita, Broșteni, Căpâlna de Jos, Chirșer, Cisteru, Domăid, Glogovăț, Icod, Lupu, Ocnășoara, Coibi, Omeșniș, Pânade, Psucioșoara și Veseș.

Aceste comune sunt rugate, să caute să-și înlocuiască felul de cultură, și în acest scop au de îndeplinit numai următoarele forme:

În baza art. 16 din Legea pentru Organizarea și încurajarea Agriculturii vor înainta o cerere Ocolului Agricol, în care vor menționa că doresc să înlocuiască ogorul sterp

Șeful Ocolului Agricol va convoca, în baza acestei cereri, pe toți locuitorii comunei proprietari de pământ într-o adunare generală. — Dacă 66%, adică din 100 de agricultorii prezenti 66, nu vor fi pentru ogorul sterp, această se înlocuiește din oficiu. — Dacă în 10 zile, oricare ar fi hotărârea adusă, se face o întâmpinare serviciului agricol județean, acesta aduce hotărârea definitivă și obligatorie.

Prin înlocuirea ogorului sterp, hotarul comunei poate rămâne și mai departe în trei fordușe, dacă cei 66% din proprietari hotărăsc astfel. — În caz contrar cultura este liberă, însă mântând fiecare pe pământul lui ceea ce dorește.

Pentru agricultorul mic cel mai potrivit este a se face o cultură de 3 ani: porumb trifoi și grâu. — În cazul acesta trifoiul se seamănă în porumb, la ultima săpare, fără să se facă mușuroire. — Cultură foarte bine reușită în județul nostru. — Pentru agricultorii mijlocii și mari este mai potrivită cultura (rețetia) de patru ani: porumb, (prășitoare), ovăș (cereale de primăvară) trifoi (leguminoase) și grâu.

Toate comunele cari folosesc încă ogorul sterp, lușți aceste rânduri drept un apel și orice

agricultor ce are vre-o nedumerire, i-se aduce la cunoștință că-i stau la dispoziție, pentru clarificare, inginerii Camerei Agricole.

Blaj, la 31 Ianuarie 1941.

Șeful Serviciului Agricol Jud.:

(Stăruit) Ing. Agr. **Ioan Gherman.**

PELAGRA

În acest an, de blestem și de încercare dumn-zescă, între a te necumărate necazuri s'au abătut asupra noastră și nenorocirea de a avea o slabă roada a câmpului.

Câmpul nu numai că a fost sgârțit cu noi, de a-și da rodul său, dar nici roada adunată nu a fost de bună calitate.

Este destul să ne gândim la porumb, la cucuruzul din acest an, și vom vedea că nu dăm greș când judecăm așa cum îl judecăm pentru anul 1940.

Porumbul din acest an a fost din belșug, dar a fost cu totul nemulțumitor în cece privește coacerea sa, pe urma ploilor multe și a răceii.

Porumbul necopt

Porumbul necopt se păstrează rău. Am auzit pe unii oameni plângându-se că n-s'a murgăit porumbul, căles ce e drept ca n'au de timpuriu.

N'fiind coopt porumbul, se strică. Stricăciunea porumbului aduce cu sine de obicei cine știe câte schimbări în miezul său, cari pot fi un adevărat putregai și ce este mai rău și veninos ca putreziciunea pentru sănătatea noastră?

Prin putreziciune în miezul porumbului se nasc o multime de otrăvuri, cari, înghite de om, îl otrăvesc în toată legea, și înveniază.

Inveninarea omului

Trupul omului caută să se apere împotriva la tot ce este straniu de el și dăunător lui, precum marea se curăță și aruncă la tărâm ori ce este în ea țira de viață, tot ce este mort.

Otrăvurile trupul le îndepărtează prin contra otrăvuri, cari și le face în ficat, iară când ficatul nu îl poate ajuta și nici celelalte măruntașe, trupul își aruncă otrăvurile prin piele, și arătându-se anume pe piele ca pete — urticare — ori ca fripturi — herpes.

Otrăvurile înghite de om odată cu mămăliga făcută dintr'un porumb (cucuruz) stricat, unora dintre oameni, cari au un ficat tare și măruntașe sănătoasă, nu le face rău, pentru că trăvurile înghite din porumbul stricat sunt distruse de contraotrăvurile făcute în trup. Când însă cineva are un ficat mai slab, otrăvurile din cucuruzul stricat se îngrămădesc în trup, iar trupul va căuta să le îndepărteze prin piele, apărând ca pete pe piele. Cel inveninat cu porumb stricat va avea pete ori roseață pe pielea mâinilor și a picioarelor, acolo și numai acolo unde este bătut de soare și astfel se vește boala numită pelagra, care este o urmare a mâncării de porumb necopt și a vieții dusă în sărăcie.

(Va urma)

Dr. Ion Frăiță

Administrația Centrală Capitalară, B.aj.

AVIZ

Cu data de 1 Aprilie 1941 se publică concurs pentru un post de morar la moara sistematică a fondului Bazilitan. Doritorii de a ocupa acest post, să-și înainteze cererea însoțită de certificat de moralitate și actele doveditoare, că au mai lucrat în mori sistematice.

Cererile se primesc până la data de 10 Martie 1941. Angajarea se va face pe data de 1 Aprilie 1941.

Condițiile de angajare se pot cunoaște la Administrația Centrală Capitalară.

Blaj, la 11 Februarie 1941.

BUCUR,

16 (2-2)

Admin. mori Id. Bazilitan.

Agriși, strugurei și smeură

Multe lucruri frumoase și folositoare se pot vedea în curtea și grădina unui agricultor harnic.

Pe lângă clădiri bine așezate și bine în treținute, pe lângă animale frumoase și alese, se mai găsesc pomi și arbuști roditori.

Pomii și arbuștii înfrumusețază locurile și produc fructe binecuvântate.

Pomii și arbuștii costă puțin și se pot înmulți și de agricultori, fără nici o cheltuială. Se cer numai puțin cunoștințe și foarte multă voință și hărnicie.

Acum, în Februarie și Martie, după ce gerul s'a terminat, se pot aduce și planta pomii sărbători, cari mai târziu, altoiți, produc fructe hrănitoare.

Acum, se pot înmulți prin despărțirea tufelor, ori prin butășire: agrișii, strugureii și smeură.

Din tufele bătrâne bine dezvoltate și sănătoase se pot forma, prin despărțire, 2-3 tufe noi.

Prin butășire înțelegem tăierea unei ramuri de un an și implantarea ei în pământ, unde prinde rădăcini.

Butășii trebuie să aibă cel puțin grosimea unui creion și lungimea de o palmă.

În primul an, butășii se plantează într'un colț al grădinii, la distanță de 10-20 cm. între ei. Aici își formează rădăcini și tulpina.

În anul al doilea se plantează în locul definitiv, la marginea cărărilor, la distanță de 1-1 1/2 metri.

Locurile unde se plantează trebuie să fie bine desfundate din toamnă, și să fie îngrășate cu gunoi de grajd putrezit.

Arbuștii trebuiesc răriți și săpați în fiecare an și gunoiți din 3 în 4 ani.

Viăstarile de smeură trăesc numai 2 ani și se usucă. Cel uscat trebuie tăiat.

La agriși și strugurei viăstarile de 2, 3 și 4 ani produc fructe mai multe, așa că viăstarile mai bătrâne trebuiesc tăiate.

Săpatul pământului e bine să se facă toamna mai adânc, primăvara și vara mai în față și cât mai des. Săpatul și greblatul des ajută la nimicirea buruienilor, opresc evaporarea apei, care este absolut necesară pentru hrănirea plantelor și dezvoltarea fructelor.

Gunoiul trebuie acoperit cu pământ, cu ajutorul hârlețului ori sapei, spre a nu-și pierde puterea de hrănire în aer.

Fructele agrișilor, strugureilor și smeurii se pot folosi crude, la prepararea supelor și sosurilor, la făcutul dulcăurilor, marmeladelor și siropurilor.

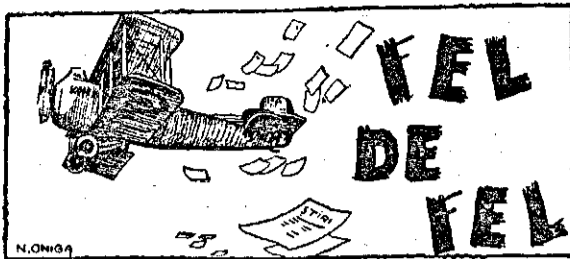
Se înmulțesc ușor; în grădini ocupă locuri puțin, nu țin umbră la zarzavaturi, fructele lor sunt foarte gustoase și hrănitoare, așa că n'ar trebui să lipsească din grădina nici unui țaran.

Ing. Agr. V. Rusu

Pentru ceice ne trimit bani. Il rugăm, cu toată insistența, pe toți abonații noștri cari ne trimit bani prin mandat poștal, să binevolască a scrie pe cuponul mandatului și nu mărul cu care le merge gazeta. Acest număr se găsește totdeauna în partea stângă a adresei. Ceice nu o fac aceasta ne dau de lucru foarte mult până-l găsim și le putem introduce sumele la numele lor. Nu uitați deci a scrie pe cupon numărul sub care vă merge gazeta!

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Cel mai tare om din lume

— Primo Carnera a fost scutit de serviciul militar, iar la urmă reformat, că e prea mare și prea greu —

Puțini dintre cititorii noștri știu cine este Primo Carnera. Să nu creadă însă că, dacă scriem acum despre el, ar fi vre-un politician de aceștia iscusiți, frate cu dracul, meșter mare în unsul roților, în ferecatul și desferecatul lucrurilor, și mai ales în încurcatul itelor și aprinsul sferzilor. Nu, Primo Carnera nu este vre-un politician de aceștia sfădăreți și rău de gură. Este o mățăhală de om mare, cât o căpiță de fan, înalt de peste doi metri și greu de 136 kilograme, în stare să omoare un bou cu o lovitură de pumn.

Mai în anii trecuți se vorbea mult de Primo Carnera. Un Francez iscusit și îndemânat s'a gândit să se folosească de puterea lui și să facă din el boxer, adică bătăuș cu pumnii, să-l învețe cum trebuie să turtească nasurile și să mute fălcile oamenilor.

Prin iscusința și îndemânarea franțuzului Primo Carnera s'a dovedit cel mai tare în bătăia cu pumnii și i-a stropit rău pe toți ceilalți bătăuși din lume. Pentru treaba aceasta s'a bucurat de mare cinste, i-s'au dat bani mulți și i-s'a zis campion mondial de box.

Cu toată puterea lui Primo Carnera, n'a fost primit în armată. Comisia de recrutare, la care s'a prezentat, l'a găsit prea mare pentru slujba militară și l-a reformat. În întreaga armată italiană și franceză nu erau haine și încălțăminte pe măsura trupului lui Primo Carnera. Nu-l puteau folosi apoi nici în tranșee, deoarece era prea mare, iar în tancuri nu încăpea.

Acum, când a început războiul, Primo Carnera a voit să se înroleze din nou în armată și de astădată ca parașutist. După lungi hotărâri, comisia militară l-a respins iarși, pe motivul că nu se poate găsi o parașută care să țină un om așa de greu cum este el.

Cărțile bune

sunt întotdeauna folositoare și plăcute omului. Din ele se desprind indemnuri pentru suflet, mănunchiu de gânduri frumoase, cari toate îndulcesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetitorii din popor sunt „Cărțile bunului creștin”. Sunt scrise pe înțelesul tuturor și cuprind multă învățătură mântuitoare pentru suflet. Aceia cari creau să aibă o carte plăcută de sărbători, să ceară dela Blaj „Cărțile Bunului Creștin” scrise de păr. Iuliu Maior:

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	„ 6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	„ 8
4.	Darul lui Dumnezeu	„ 6
5.	Adevărata fericire	„ 15
6.	Taina spovedaniei	„ 50
7.	Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	„ 15
8.	Legea strămoșească	„ 25
9.	Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	„ 25
10.	Tâlcuirea apostolilor din toate	„ 25

Tipografia Seminarului Blaj.

sărbătorilor de peste an

11. Taina tainelor, sfânta cuminăcătura
12. Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi
13. Durerea, sora noastră nedespărțită
14. Tâlcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an
15. Cântecul mirilor
16. Cântecul soților de căsătorie
17. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus
18. Cum să ne creștem copiii
19. 54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor

In editura „Sfânta Unire” Blaj a apărut:

Din viața vechilor creștini

Toate aceste broșuri sunt scrise de păr. Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori dela orice altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Preot G. Lupu, Petrești de sus. Cu uimire citim că ați făcut 12 abonați noi prin Preaveneratul Consistoriu. Trebuie să ne scrieți nouă și gazetele Vă mergeau mai decît. Acuma Vi-le trimitem și vădăduim că celor menilor le vor plăcea și le vor aștepta cu drag.

Diul avocat Dr. Eugen Nichi Beluș. Vă mulțumim pentru dragălașenia și atențiunea cu care ne-a servit, trimițându-ne Nrul 6 al gazetei noastre, din care din greșală, s'au tipărit prea puține exemplare, așa că ne lipsește chiar și din colecție. V'a costat acest număr de gazetă 13 Lei. Noi Vă mulțumim din inimă, suntem gata oricând la contraserviciu, după ce sunteți singurul dintre atîția abonați, care ne-ați acuzat cererea.

Pr. Emil Pintea, Balta. Vă mulțumim pentru stăruința ce ați depus cu răspîndirea gazetei noastre. După ce vor cunoaște-o, suntem siguri, vor abona-o mai mulți. Reținem cu bucurie din scrisoarea trimisă la venirea Sf. Voastre în parohie aveți 95% de abonați (neștiutorii de carte), pe când astăzi abia aveți 5%.

Pr. Ioan Traian, Aninoasa. E cu adevărat frumos când putem constata că tot al 20-lea credincios al Sf. Voastre citește „Unirea Poporului”. Vă mulțumim.

Unul elitilor din Velț, Târnavă-Mică. Ne-ați trimis știri din Velț. Ai uitat însă a te iscăli. Noi însă nu putem publica nimica, dacă nu știm, cine a scris celelalte mize. Deci scrie-ne, cine ești, cum te cheamă, ce ești și de unde ești. Până atunci scrisoarea D-Tale rămîne nepublicată.

Preot R. Câmpeanu, Iclodul Mare. Gazeta Vă merge începînd cu 22 Febr. 1941.

Of. par. Semlac-Arad. Suma de 450 lei s'a achitat redacțiilor respective.

Preot Nicolae Băcel Dala. Cei 300 lei i-am trimis la abonamentele din 1941 și 1942.

Păr. Iosif Bala, Drăgoteni. Abonamentul început cu 1 Martie 1941, deoarece nu mai avem numerii celorlalte.

Păr. Vasile Gherman, Șard. S'au primit 1332 lei.

Pr. Bordean Emil-Șaros. În parohia Sfinției Voastre nu merg decît 28 de exemplare din „Unirea Poporului”. Vă rugăm a ne trimite numele tuturor abonaților pentru îndreptarea eventualelor greșeli.

Pavel Margitoreanu, Jugoslavia. Trimite banii ministrului României dela Belgrad, cu însemnarea că merge pentru „Unirea Poporului”.

Văd. Civan Petru. — Semlac. Am primit în suma de 600 lei. Sunteți achitată pe 1940 în întregime iar 90 Lei i-am trecut pe anul 1941.

Of. par. Papiu Iarlan. Sunteți achitat pe 1/2 din suma de 5639 Mariu Șuteu, Rădești, Sunteți achitată pe 1941 și 25 lei pe 1942.

Ghejan Vasile Ploiești, 4281. Achitat și pe 1942.

2851 Ioan Bălgarăzan, Hărănglab. Suma de 50 lei, repartizați pe restanțele din 1934, 1935, 1936, 1937. Mai aveți restanță pe 1938 — 140 lei — pe 1939 — 10 lei și pe 1940 — 150 lei.